

Răbdare și mângâiere

„Și tot ce a fost scris mai înainte, a fost scris pentru învățătura noastră, pentru ca, prin răbdarea și prin mângâierea pe care o dau Scripturile, să avem nădejde. Dumnezeuul răbdării și al mângâierii să vă facă să aveți aceleași simțăminte, unii față de alții, după pilda lui Hristos Isus; pentru ca toți împreună, cu o inimă și cu o gură, să slăviți pe Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos.“

Romani 15.4-6

În anumite privințe, anul care a trecut nu a fost simplu, și nimic nu indică spre faptul că noul an, dacă Domnul ne va mai lăsa pe pământ, ne va aduce mai puține încercări și mai puține lupte. Dușmanii noștri sunt încă aici și nu și-au pus deoparte armele: diavolul este împotriva noastră, lumea ne înconjoară, iar carnea este în noi.

Dar resursele noastre sunt tot aici, și ele sunt adecvate nevoilor ultimelor zile ale Adunării (Bisericii), așa cum au fost ele în cele douăzeci de secole ale istoriei ei.

Într-o perioadă de slăbiciune și de decădere, profetul Hagai ne amintește de trei resurse mari și durabile ale lui Dumnezeu: prezența Sa, Cuvântul Său și Duhul Său (Hagai 2.4, 5).

- *Prezența Sa*: da, El, care „este același ieri și azi și în veci” (Evrei 13.8), Își va ține promisiunea: „Iată că Eu sunt cu voi toate zilele, până la sfârșitul veacului” (Matei 28.20), și acest lucru îl va face în toate zilele din care se compune acest nou an, indiferent cum vor fi.

- *Duhul Său*: el, Mângâietorul, va mângâia Adunarea lui Dumnezeu, până când va părăsi împreună cu ea pământul.

Această mângâiere ne este asigurată prin ceea ce reprezintă a treia mare resursă, și anume:

- *Cuvântul Său*: ne este prezentat în versetul de mai sus ca izvor al răbdării și al mângâierii (Romani 15.4). Răbdare – pentru că Scripturile mențin vii afecțiunile noastre pentru Domnul și ne fac să așteptăm cu dor venirea Sa. Mângâ-

iere – pentru că această așteptare cu lacrimi și dureri găsește în Cuvânt ceea ce ne ajută să suportăm aceste mâhniri.

Nu este o mare mângâiere să auzim cum Dumnezeu Însuși preia acest nume dublu, „Dumnezeul răbdării și al mângâierii”, cum Se face una cu această așteptare a copiilor Săi? El Însuși este Dumnezeuul răbdător, care nu vrea ca oamenii să meargă în pierzare și care este în același timp „Dumnezeul oricărei mângâieri”.

În definitiv, răbdarea este mai mult partea noastră, mângâierea mai mult partea lui Dumnezeu. Dar ambele sunt de nedespărțit și necesare pentru a menține în noi nădejdea. Dumnezeu, de la care le-am primit prin Cuvântul Său, ne amintește apoi de cerințele conviețuirii fraților. Frați și surori, care avem aceeași nădejde și aceleași resurse, pentru a ține nădejdea trează, să-L rugăm pe Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, să ne facă să avem aceleași simțăminte unii față de alții, ca să-L slăvim cu o inimă și cu o gură.

Început de an

„Luna aceasta va fi pentru voi cea dintâi lună; ea va fi pentru voi cea dintâi lună a anului.“

Exod 12.2

Luna în care se sărbătorește Paștele, trebuia să fie pentru Israel începutul anului; calendarul lor trebuia să înceapă cu salvarea. Până astăzi, Paștele are o poziție centrală în istoria Israelului: se sărbătorește ieșirea din robie la libertate. Dacă noul an nu începe cu Domnul, cum putem aștepta binecuvântarea? Să începem ziua, săptămâna, luna, anul, cu Dumnezeu! Aceasta e calea înțelepciunii și drumul spre bucurie și pace! Să ne păzească Domnul tot anul pe această cale!

Ai motiv de a comenta?

Dacă ai mâncare bună, îmbrăcămintă, un acoperiș deasupra capului și un pat pe care poți dormi, atunci ești mai bogat decât 75% din populația lumii.

Dacă ai bani într-un cont bancar și încă ceva în portmoneu, aparții de cei 8% din populația lumii, care reprezintă oamenii cei mai avuți.

Dacă în această dimineață te-ai trezit cu doar ceva mai multă sănătate decât un bolnav, ești mai binecuvântat decât milioane de oameni care nu vor supraviețui în această săptămână.

Dacă n-ai stat niciodată ca soldat în tranșee, dacă n-ai trăit niciodată singurătatea unui prizonier sau n-ai fost maltratată niciodată la un interogatoriu politic, atunci o ai mai bine decât 500 milioane de oameni în acest moment.

Dacă ai o Biblie, ești binecuvântat în mod deosebit. O treime din lume nu are acces la Cuvântul lui Dumnezeu.

Dacă poți merge la adunare fără teamă permanentă de un atac prin surprindere, dacă poți asculta în liniște Cuvântul lui Dumnezeu fără pericolul de a fi prins și arestat și fără să te aștepte probabil martirajul și moartea, poți savura ceva ce milioane de oameni ale acestui pământ ar dori să trăiască măcar o singură dată.

Dacă mai ai părinți și aceștia sunt încă fericiți împreună, atunci aparții de excepțiile din țara noastră.

Dacă poți să strângi mâna cuiva, să îmbrățișezi pe cineva sau măcar să-l bați scurt pe umăr, atunci acest lucru este ceva deosebit! Simpla atingere poate fi pentru celălalt o binefacere lucrată de Dumnezeu.

Dacă mergi prin viață cu ochii plini de bucurie și cu un zâmbet pe față pentru că inima îți este plină de mulțumire, ești un om binecuvântat. Cei mai mulți ar avea de asemenea motiv pentru așa ceva, dar totuși nu fac acest lucru.

Dacă crezi în Domnul Isus ca Mântuitorul tău, aparții de cei mai binecuvântați oameni din această lume mare.

Dacă te-ai rugat ieri pentru lucruri concrete și poate și astăzi, atunci aparții de o minoritate fericită care crede că Domnul aude și ascultă rugăciunile.

Dacă poți citi aceste rânduri, atunci ești mai binecuvântat decât aproape două miliarde de oameni care nu pot nici măcar să citească și să scrie.

De ce ești atunci adesea nemulțumit? Ai motiv să fii mulțumitor.

„Binecuvintează, suflete, pe Domnul, și nu uita niciuna din binefacerile Lui!”

Psalm 103.2

Rod bogat

Un vânzător de literatură creștină a vândut într-un sat polonez o Biblie. După ce trecu din nou pe acolo după trei ani, trăi bucuria să găsească nu mai puțin de două sute de persoane, care doar prin citirea acestei Biblii au găsit în Isus pe Mântuitorul lor.

Pentru că aveau la dispoziție un singur exemplar al acestei cărți prețioase, au ajuns la ideea să îndepărteze cotorul și să împartă în mai multe bucăți această Biblie care să circule între ei, pentru ca toți să poată profita de ea. Multe pagini au fost copiate, alții le-au învățat pe de rost.

Vânzătorul care nu știa nimic de aceasta, le-a propus locuitorilor satului să se adune pentru a le citi câteva versete deosebit de importante. Spre marea lui surprindere, începură unul după altul să recite capitole întregi pe care le învățaseră! Se simțea cât de prețios le era Cuvântul lui Dumnezeu.

Avem și noi această foame și această sete după Cuvântul lui Dumnezeu? (Psalm 119.11, 57, 103, 105, 160, 162). Noi care nu avem probleme să ne procurăm o Biblie, care posedăm poate mai mult decât un exemplar, o citim cu tot atâta râvnă? Îi dăm crezare? O prețuim, a apreciem și o punem la inimă?

A numără zilele

„Învață-ne să ne numărăm bine zilele, ca să căpătăm o inimă înțeleaptă!”

Psalm 90.12

În general suntem tentați să ne numărăm anii. Moise, care a scris acest psalm, unul dintre cei mai vechi, ne spune să dăm atenție fiecărei zile pe care o trăim. De ce? Pentru că fiecare zi este un cadou prețios al lui Dumnezeu, care ar trebui folosit spre mărirea Sa. El ar trebui să găsească plăcere în felul cum trăim în fiecare zi. Ziua de astăzi este prima din restul de zile ale vieții noastre. Astfel de gânduri ne ajută, „să căpătăm o inimă înțeleaptă”. Să prindem curaj! Viața este scurtă și uneori plină de greutate. Dar ce binecuvântare să trăim în fiecare zi în așa fel încât frumusețea Domnului să lumineze prin noi!

